

което придвижава българското опълчение и руската армия!

Отъ онова връме — 1622 година и до сега, България не е видѣла своя редовна войска, съюзена съ великия, славния и непобѣдимия руски народъ.

Войници! Вамъ принадлежи честъта, първи удостоени, за да се намирате подъ това народно знаме, поднесено отъ нашите покровители и защитници, русите, дошли изъ далечни славянски по-крайнини, изъ славния градъ Самара. Вие участвувате при тържественото негово освещение, при присъствието на Негово Императорско Височество Главнокомандующия и всички военоначалници на неговата армия. Вие имахте великото щастие да приемете това знаме изъ велиокняжеския ръцъ. Това не е обикновено знаме: то е направено отъ руския народъ и се поднася на българския народъ като залогъ на прѣбъдане вѣчна любовь и неразрывни връзки между руси и българи. На това знаме сѫ пригвоздени гвоздеи отъ великите князе: баща и синъ. На него сѫ пригвоздени и гвоздеи отъ храбри генерали, — и гвоздеи, пригвоздени и съ нашите български ръцъ. На това знаме е слѣта и пригвоздена славянската взаимност и дружба.

Юнаци! Ние съ васъ заедно празнуваме днесъ първата годишнина на това знаменателно и първо българско знаме, което носи изображението и на славянските апостоли Св. Кирила и Методия, чиято памет днесъ се почита и тържествено се прославя въ цѣла Русия и въ славянския миръ. Камбанниятъ звонъ въ всички руски църкви вѣз-